

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35PP/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014940
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122014940.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: Sergej Y., XX.XX.XXXX v B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 09.12.2022 podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, § 66 ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného: Sergej Y., XX.XX.XXXX v B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, zo dňa 02.09.2021, sp. zn. XT/XX/XXXX, právoplatný dňa 02.09.2021, zamietá.

odôvodnenie:

1. Dňa 21.10.2022 bol na Okresný súd Trnava doručený návrh obhajcu odsúdeného na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

2. Okresný súd Trnava následne požiadal ústav na výkon trestu odňatia slobody o hodnotenie odsúdeného.

3. Odsúdený vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, zo dňa 02.09.2021, sp. zn. 4T/82/2020, právoplatný dňa 02.09.2021, za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov, pričom jeho predpokladaný koniec má mať dňa 27.12.2023. Lehota podľa § 66 ods. 1 písmeno b) Trestného zákona uplynula dňa 27.10.2022.

4. Na verejnom zasadnutí bol oboznámený podstatný obsah spisu sp.zn. 35PP/34/2022, boli oboznámené listinné dôkazy, a to hodnotenie ÚVTOS, skrátený výpis klienta, aktuálny odpis RT, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/82/2020 a rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 8T/142/2020.

5. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 09.11.2021 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „ústav“) na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcom ústave nebolo vždy na požadovanej úrovni, v jednom prípade nadväzoval nedovolené kontakty. Po usmernení zo strany väzenského personálu sa jeho správanie stabilizovalo. Voči osobám, s ktorými prichádzal do styku, zachovával zásady slušného správania. Konfliktne situácie nevyvolával. Pracovne zaradený nebol. Disciplinárne odmenený, ani disciplinárne

potrestaný nebol. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo a je počas jeho pobytu v ústave v Hrnčiarovciach nad Parnou na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. V osobných veciach si udržiava primeraný poriadok, chodí riadne upravený a ustrojený. Výkonom funkcie z radov odsúdených nie je poverený. Doposiaľ bol jedenkrát disciplinárne odmenený, a to dňa 04.11.2022 pochvalou za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností. Disciplinárny potrestaný nebol. V tunajšom ústave bol od 16.11.2021 do 09.05.2022 pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Bagey, z ktorého bol vyradený, nakoľko v sledovanom období nepodával požadované výkony. Naposledy bol od 12.09.2022 do 26.10.2022 pracovne zaradený na sezónnom pracovisku mimo ústav s priamym strážením PD Viničné - S. V súčasnosti nie je pracovne zaradený, podľa potreby sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu. Počas ochranného protitoxikického liečenia ústavnou formou sa odsúdený zúčastňoval skupinových psychoterapeutických a pomocných terapeutických metód. V rámci nich bol edukovaný o závislosti, vedený k náhľadu a kritickej sebareflexii, bol motivovaný k abstinencii a k zmene. Aktuálne nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup so zameraním na rešpektovanie a dodržiavanie interných a spoločenských noriem, ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, vedený k zodpovednosti za svoje konanie. V zmysle vyššie uvedeného konštatoval, že odsúdený čiastočne plní stanovený program zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Na základe uvedených skutočností konštatoval, že odsúdený preukazuje čiastočne splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporučil jeho podmienené prepustenie s dohľadom.

6. Z odpisu registra trestov a pripojených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť.

7. Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení odsúdeného neprišlo k žiadnym zmenám a záver hodnotenia zostáva nezmenený.

8. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol, že navrhuje návrh zamietnuť. Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal za to, že odsúdený splnil iba formálnu podmienku na podmienené prepustenie, poukázal na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplýva že správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni. Rovnako poukázal na trestnú minulosť odsúdeného, ktorá vyplýva z jeho odpisu RT, a z ktorej možno badať, že trestná činnosť odsúdeného má gradujúci tendenciu. Odsúdený sa dopúšťal majetkovej trestnej činnosti a následne táto dospela až k násilnej trestnej činnosti vo forme lúpeže útoku na verejného činiteľa ako i týranie blízkej a zverenej osoby. U odsúdeného teda v žiadnom prípade nejde o ojedinelý exes v bežných noriem správania sa pričom odsúdenému bola zo strany spoločnosti už viac krát daná možnosť preukázať vedenie riadneho spôsobu života, a to vo forme 5 podmienených odsúdení. Mal zato, že aj keď odsúdený vykonáva trest odňatia slobody po 1 krát, no z jeho trestnej minulosti nemožno očakávať že v budúcnosti povedie riadny život.

9. Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa jeho klient sa nachádza vo VT 1 x za svoj život a to viac to má na neho poučný a nápravný charakter. Uvedené vyplýva aj zo správania a z hodnotenia po nástupe do ÚVTOS. Správa sa slušne, nevyvoláva konflikty a bol aj disciplinárne odmenený. Má kritický postoj k odsúdeniu a uvedomil si svojho pochybenia. Pozná odsúdeného, absolvoval ochrannú liečbu, v ktorej by pokračoval aj po prepustení, aby po prepustení i naďalej pokračoval v konaní a správaní ako sa správa teraz. Rodina ho potrebuje jeho manželka poškodená nejaví o deti záujem, a celá výchova je iba na jeho matke. Mal za to, že si zaslúži vzhľadom na svoje správanie 1 - šancu o podmienené prepustenie aj s dlhšou možno 4 - 5 ročnou skúšobnou dobou, aby preukázal že šancu, ktorú dostal nepokazí a uvedomil si svoju nápravu a pochybenie, ktoré urobil. Trval na podanom návrh v celom rozsahu a na margo OP Trnava, uviedol, že áno odsúdený si uvedomuje svoje predchádzajúce odsúdenia, no všetky odsúdenia boli zahladené ani raz neporušil podmienku, ktorá by ho viedla k premene a na nástup do VT. Pri odsúdení klient prijal trest, voči rozsudku nedávali ani odvolanie a postavil sa tomu kriticky. Súd v tomto odsúdení v rozsudku sám použil § 39 TZ a uložený trest znížil vzhľadom na okolnosti skutku a prípadu. Hodnotenie ústavu bol v prospech odsúdeného, je zamestnaný a pracuje na vonkajšom pracovisku. To už samé o sebe svedčí o tom, že ústav mu dal šancu a priestor a teda odsúdený smeruje k polepšeniu. Nemal ani jedno disciplinárne potrestanie.

Správa sa slušne a bude si veľmi vážiť šancu ak ju dostane, aby nesklamal a čo najskôr vrátil, staral sa a pomáhal mame v starostlivosti o deti. Požiadal, aby ste mu súd dal prvú šancu a z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený.

10. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí trval na podanom návrhu, a mrzí ho čas, ktorý premárnil vo väzení a nemohol som sa starať o svoje deti. Veľmi to ľutuje a mrzí ho to.

11. Podľa § 415 ods. 1 Tr. por., o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

12. Podľa § 415 ods. 2 Tr. por., o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenej za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

13. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

14. Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok:

- vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu,
- odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukazuje polepšenie,
- od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

14. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmiennečnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

15. Ani uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

16. Rozhodnutie o podmienenom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

17. Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

18. Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona ku dňu 27.10.2022. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného je táto podmienka splnená.

19. Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru súdu je splnená len čiastočne.

20. Súd zdôrazňuje, že nie každý aspekt chovania či splnená alebo nesplnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozna a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väzňov pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu.

21. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody, je možné konštatovať, že táto zákonná materiálna podmienka je u odsúdeného splnená len čiastočne. Vo vzťahu k odsúdenému neboli síce konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky. Odsúdený ale počas výkonu trestu bol len raz disciplinárne odmenený, pričom nebol disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradený, pričom z predchádzajúceho pracovného zaradenia bol vyradený, nakoľko nepodával požadované pracovné výkony. V rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele len čiastočne. A aj v hodnotení riaditeľa ústavu je konštatované len čiastočné preukázania splnenia podmienok na prípadné podmienené prepustenie.

22. Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je.

23. Súd pri skúmaní splnenia tejto podmienky objasňuje, skúma, komplexnejšie posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať

prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

24. Na podmienené prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. V zmysle odborných názorov „zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. G. zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Z., XXXX, s. 952).

25. Obdobne aj v bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015) sa za okolnosť, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam považuje predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

26. Súd ďalej poukazuje aj na názor Najvyššieho súdu SR, ktorý uviedol, že „sa nestotožnil s názorom odsúdeného, že na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť nemožno pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prihliadať. Naopak, keďže posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Pokiaľ ide konkrétne o odsúdeného najvyšší súd zdôrazňuje, že tento dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať (či už uloženým peňažným trestom, podmieneným odkladom trestu odňatia slobody, podmieneným prepustením z výkonu trestu), že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti sa odsúdený vrátil aj napriek ďalším uloženým nepodmieneným trestom, ktoré vykonal v celom rozsahu“ (rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke pod R 5/2017).

27. Súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného.

28. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmienené prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmienené prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

29. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 3 roky 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/82/2020 pre zločin týrania blízkej a

zverenej osoby. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený má celkovo 6 záznamov, 4 záznamy sa týkajú výtržníctva, jeden záznam majetkovej trestnej činnosti (krádež), jeden záznam sa týka zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Z odpisu trestov tiež vyplýva, že odsúdenému boli doteraz ukladané tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom, a až v prípade časovo posledného a zároveň najzávažnejšieho skutku súd pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Možnosť, ktorá bola odsúdenému podmieneným trestom odňatia slobody v minulosti na nápravu poskytnutá, nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania nemali na odsúdeného pozitívny vplyv a možnosť mierneho potrestania odsúdený nevyužil a nezobral si z toho ponaučenie. Súd je toho názoru, že odsúdený spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmiernuje obavu z páchania trestnej činnosti.

30. Záverom súd poukazuje aj na to, že tvrdenia odsúdeného o tom, že by sa chcel podieľať na výchove svojich troch maloletých detí, ktoré sú v súčasnosti zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky detí, sa v celom rozsahu nepreukázali, nakoľko zo hodnotiacej správy ústavu vyplýva, že vyživovaciu povinnosť si nahlásil na jedno dieťa, plnenie ale ďalej neriešil a voči ostatným dvom deťom uvádza, že nemá voči nim vyživovaciu povinnosť, nakoľko nie je určené jeho otcovstvo. Tvrdenia odsúdeného pred súdom sú tak v zjavnom rozpore so skutočným stavom, a preto súd na okolnosti rodinných pomerov odsúdeného nemohol prihliadať. Navyše, súd vzhľadom na vyššie uvedené nemôže uprednostniť záujem odsúdeného na plnení záväzkov voči jeho rodine, pred záujmom na ochrane spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti.

31. Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním aspoň čiastočné polepšenie, jeho zjavné protiprávne konanie počas pobytu na slobode v čase, kedy sa zjavne výchovný účel podmieneného trestu odňatia slobody minul účinkom, neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa ďalej nedopúšťal nielen páchania trestnej činnosti a viedol riadny život. Osoba odsúdeného, nevytvára predpoklady na úvahu o tom, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Na základe správania odsúdeného na slobode má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného v minulosti nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

32. Za takýchto okolností preto súd konštatuje, že riziko recidívy u odsúdeného nie je eliminované a nie je možné zodpovedne dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že po podmienenom prepustení povedie riadny život. Súd preto zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.